

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 56/2014
29.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Нате Месаровић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ц., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ц., адв. Ђ.П.Т., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв бр. 343/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.2768/13 од 18.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ц., адв. Ђ.П.Т., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв бр. 343/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.2768/13 од 18.12.2013. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.2768/13 од 18.12.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Н.Ц., изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв бр.343/13 од 12.11.2013. године, којим је одбијен као неоснован његов захтев за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву 1К 8/12 од 16.11.2012. године, а којом је, због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.2768/13 од 18.12.2013. године бранилац окривљеног Н.Ц., адв. Ђ.П.Т., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. ЗКП-а и предложио је да се ово решење укине али и да се преиначи првостепено решење Вишег суда у Краљеву Кв бр.343/13 од 12.11.2013. године, тако што ће се дозволити понављање кривичног поступка у односу на окривљеног Н.Ц. завршеног правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву 1 К бр.8/12 од 16.11.2012. године.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ц., адв. Ђ.П.Т., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Н.Ц., као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и образлаже повреду закона и то одредби члана 18. „старог“ Законика о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, број 58/04... и 76/10) а што одговара одредби члана 16. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/2011... 45/2013) те повреде одредби члана 470. – 477. „новог“ ЗКП.

Имајући у виду да су одлуке против којих је поднет захтев за заштиту законитости донете након 1. октобра 2013. године то се оцена овог суда о евентуалним повредама закона које су почињене приликом њиховог доношења а које се наводе у поднетом захтеву за заштиту законитости против тих одлука мора вршити искључиво по одредбама Законика о кривичном поступку ("Сл. гласник РС" бр.72/2011... 45/2013) који се, у смислу одредбе члана 608, примењује почев од 1.октобра 2013. године (изузев у поступку за кривична дела за која је посебним законом одређено да поступа јавно тужилаштво посебне надлежности) а којим даном и престаје да важи наведени ранији Законик о кривичном поступку (члан 607.став 1.).

Одредбом члана 485. став 1. тач.1) ЗКП одређено је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон а одредбом става 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3), и члан 441. ст.3. и 4.) те је тако овом одредбом право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости, због повреде закона, ограничено у погледу разлога искључиво на ове повреде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе Врховни касациони суд налази да повреде закона које наводи бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости не представљају закоником (члан 485. став 4. ЗКП) дозвољен разлог за подношење захтева па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци.

**Записничар - саветник
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа - судија
Невенка Важић,с.р.**